

Del 'Dret a Decidir' al 'Referèndum': una crida als cristians

Dll, 6/03/2017 per Carles Armengol

[Vent de cara](#)

“Catalunya viu un atzucac polític i jurídic des que el Tribunal Constitucional va amputar l'Estatut d'Autonomia de Catalunya del 2006, que havia estat aprovat pel nostre Parlament i ratificat per les Corts de l'Estat i per referèndum del poble de Catalunya”. Amb aquestes paraules s'iniciava [la crida](#) feta per un primer grup d'entitats cristianes, per tal que el cristians i les seves entitats s'adherissin al Pacte Nacional pel Dret a Decidir. El 31 d'octubre de 2013, en un [acte al Parlament de Catalunya](#) es va visualitzar l'adhesió de gairebé seixanta entitats o grup d'entitats cristianes.

Des del [pensament social cristià](#) -i avalats per la doctrina social de l'Església-, [només es pot defensar que, la millor manera de superar l'atzucac denunciat, és retornar la veu al poble](#). Davant els reptes que avui afronta Catalunya, **només podem admetre respostes democràtiques. No són acceptables les solucions autoritàries**, i cal denunciar i actuar contra qualsevol amenaça que es faci en aquest sentit.

La [Doctrina Social de l'Església](#) és diàfana en aquestes qüestions, afirmant que és el poble com a subjecte de l'autoritat política, defensant la democràcia com a sistema i [reconeixent els drets dels pobles i de les nacions](#), el primer dels quals és el de l'autodeterminació.

No hi ha dubte que aquesta doctrina és aplicable al nostre cas. Els bisbes de Catalunya, en repetides ocasions, han afirmat el caràcter nacional de Catalunya i, com a tal, li són propis els drets esmentats. A [“Arrels Cristianes de Catalunya”](#) (1985) declaraven: **“L'existència de la nació catalana exigeix una adequada estructura jurídic-política que faci viable l'exercici dels (seus) drets”**. Més tard, en el document [“Al servei del nostre poble”](#) (2011), afirmen: *“Avui s'han manifestat nous reptes i aspiracions, que afecten la forma política concreta com el poble de Catalunya s'ha d'articular i com es vol relacionar amb els altres pobles germans d'Espanya en el context europeu... defensem la legitimitat moral de totes les opcions polítiques que es basin en el respecte de la dignitat inalienable de les persones i dels pobles i que recerquin amb paciència la pau i la justícia”*.

Davant les dificultats per tirar endavant una consulta al poble, la major part dels signants del Pacte pel Dret a Decidir i d'altres, fan **una nova crida** amb el **Pacte Nacional pel Referèndum**. El [manifest](#) d'aquest Pacte és una moderada afirmació de la necessitat de la consulta i una oportunitat que s'ofereix a l'Estat espanyol per articular la forma que faci innecessària la unilateralitat en una consulta d'autodeterminació.

No és un pacte per la independència, sinó una crida neutral i respectuosa amb totes les opcions per trobar un desllorigador a la situació actual. Per això la principal proposta del pacte està així definida en el manifest: ***“Instem els Governos de Catalunya i de l'Estat espanyol a superar les dificultats polítiques i els apriorismes, i a assolir finalment l'acord que estableixi les condicions i les garanties justes i necessàries per a la celebració d'un Referèndum reconegut per la comunitat internacional, el resultat del qual haurà de ser políticament vinculant i efectiu”***.

Aquest plantejament –obert, dialogant i neutral– és el més coherent amb la Doctrina Social de l'Església. Només una [tergiversació absoluta](#) d'aquesta doctrina podria fer dir el contrari. Per això crec que **la crida del 2013 s'ha de renovar i ampliar a favor d'aquest Pacte per al Referèndum**. Tant de bo, aquesta proposta pugui ser **assumida per tots els que compartim una mateixa fe, tant a Catalunya com a fora**.

Llegiu també:

[El Dret a decidir i l'Església](#)